

[Justitsministeren.]

(Side 12, midten), at samlivskravet har en »uheldig virkning . . . i samspillet med aldersmæssige grænser«, må hertil anføres, at adoptionsnævnet generelt forventer, at de alderskriterier, der er indført, vil medvirke til at fremskynde ægtefællers første henvendelse med ønske om adoption, således at alderen ved første adoption vil tendere imod at blive lavere end hidtil. En sådan konsekvens må nævnet anse for ønskelig. Det må i den forbindelse understreges, at adoptionslovens krav om en mindstealder på 25 år ikke – som tilsyneladende forudsat anførte sted i bilag 39 – har nogen sammenhæng med kravene om samlivsvarighed og maksimumsalder, idet samliv før det fyldte 25. år selvsagt også kan medregnes ved afgørelsen af, om ansøgerne opfylder kravet om mindst 5 års samliv.

16) Når retningslinjerne for ansøgere med børn – ved siden af alderskravene – har fået en så fremtrædende plads i kritikken, skyldes det nok i nogen grad den misforståelse, at man har opfattet de indførte regler om børneantal (betænkning III, side 28) som faste i samme grad som reglerne om maksimumsalder, om ugifte og om samlivsvarigheden, hvor det fremgår af betænkningen, at nærmere undersøgelse normalt skal afvises, når ansøgerne ikke kan eller vil opfylde kravene (se betænkningen side 17, 19, 21 (»minimumskrav«) og 24.

Som det fremgår af bemærkningerne ovenfor under 13) – med hensyn til alder – er baggrunden for »faste« regler på de nævnte punkter, at selv nok så grundige undersøgelser ikke i tilstrækkelig grad kan give sikkerhed for et vellykket adoptionsforløb, hvis ansøgerne er for gamle, ugifte eller har levet sammen i mindre end 5 år.

Dette gælder ikke, når det drejer sig om ansøgere med børn.

Det anføres da også i betænkningen side 28, at de opstillede regler om ikke mere end 2 adoptivbørn og ikke mere end 3 børn i alt i familien er hovedregler, der kan fraviges, hvis »ganske særlige forhold taler herfor«.

Hertil kommer, at adoptionsnævnet i sin cirkulærskrivelse af 28. oktober 1976 angav, at betænkningens retningslinjer for fremtiden skulle anvendes »som udgangspunkt«, jfr. ovenfor under 6).

Da spørgsmålet om administration af »børnereglerne« imidlertid har vist sig at give anledning til tvivl, har adoptionsnævnet den 18.

marts 1977 udsendt følgende cirkulærskrivelse til samtlige adoptionssamråd med underretning til socialcentrene og de adoptionsformidlende organisationer:

»Adoptionsnævnet har behandlet en række sager om adoptionssøgende med børn og har i den forbindelse taget stilling til spørgsmålet om undersøgelser af ansøgere, der i forvejen har adopteret to børn, eller som i forvejen har tre eller flere børn (biologiske eller adoptivbørn).

Der henvises om synspunkterne med hensyn til godkendelse i sådanne tilfælde til adoptionsudvalgets betænkning III om godkendelse som adoptivforældre (nr. 775/1976), side 28–29, og til adoptionsnævnets cirkulærskrivelse af 28. oktober 1976. Det fremgår heraf, at der »som hovedregel ikke bør meddeles godkendelse til adoption af mere end to børn, og at familier med i forvejen tre eller flere børn (biologiske eller adoptivbørn) ikke bør godkendes til modtagelse af adoptivbørn, medmindre ganske særlige forhold taler derfor.«

Dette har medført, at adoptionssamråd i nogle tilfælde, der er omfattet af denne beskrivelse, har afslået godkendelse som adoptivforældre alene under henvisning til antallet af børn i forvejen hos ansøgerne.

Afgørelsen har i flere sager været truffet uden en nærmere undersøgelse af ansøgerne på samme måde som i sager om ansøgere, der ikke kan opfylde de almindelige krav om ægteskab, samlivsvarighed eller alder.

Det er adoptionsnævnets opfattelse, at godkendelse til adoption af yderligere børn i de nævnte tilfælde må stille så store krav såvel til ansøgerne som til hele familiekonstellationen, at godkendelse må fordrer kvalifikationer ud over det sædvanlige. Godkendelse til adoption bør derfor i sådanne tilfælde ikke meddeles uden en særdeles nøje vurdering af ansøgerfamilierne, i hvert fald omfattende børnepsykiatriske undersøgelser, og der bør til familierne stilles særlige krav, der må stige betydeligt i takt med den samlede familiestørrelse.

Disse synspunkter bør ansøgerne gøres bekendt med ved sagens modtagelse, men hvis de herefter fastholder adoptionsønsket og erklærer sig indforstået med at underkaste sig de nødvendige udvidede undersøgelser, bør det ikke afvises at iværksætte nærmere undersøgelser, før afgørelsen træffes.

Det er indlysende, at nærmere undersøgelser bør afvises, hvis allerede de foreliggende op-